

staa hen til tredje Behandling. Derfor skal jeg nu nøjes med at anbefale de af os stillede Ændringsforslag og den Holdning, jeg her har tilraadet at indtage overfor de af andre Partier stillede Ændringsforslag.

Kayser: Jeg udtalte ved første Behandling vort Partis Tilslutning til de Principper, som laa til Grund for dette Lovforslag, idet jeg den Gang fremhævede forskellige Punkter, som jeg haabede skulde kunne blive forbedret ved Hjælp af en Udvalgsbehandling. I denne Henseende er jeg blevet skuffet, de af Flertallet foreslaaede Ændringer medfører ikke den Forbedring af Lovforslaget, som vi havde ventet.

Det er en stor Vanskelighed nu at gaa over til faste Takster, efter at man i lang Tid har arbejdet med skønmæssige Takster. Rundt om i de forskellige Kommuner er man kommet ind paa en meget forskellig Maade med Hensyn til Uddelelse af Aldersunderstøttelse; som Følge heraf vil mange af dem, som i Øjeblikket har en skønmæssig Understøttelse, ikke naa op til det samme Beløb ved den fremtidige Ordning med de faste Takster. Det er ogsaa en stor Vanskelighed, at man, efter at man i saa mange Aar har haft en Ordning, ifølge hvilken Understøttelserne kunde begynde med 60 Aars Alderen, nu gaar op til 65 Aars Alderen. Det vil være en stor Skuffelse for dem, som har set hen til, at de skulde opnaa en saadan Ret, naar de naaede 60 Aars Alderen. Vi slutter os derfor til de Radikales Forslag om at blive staaende ved 60 Aars Alderen som Begyndelsesalder; det er ikke det, som vi i og for sig anser for det bedste, men naar vi ser paa den Ordning, der vil fremkomme i Henhold til de foreliggende Ændringsforslag, forekommer det os, at der ikke for Øjeblikket er nogen anden Udvej.

I Lovforslagets § 2 findes en Bestemmelse om, at naar man i Løbet af de sidste 5 Aar har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, mister man Retten til Aldersrente. Et Ændringsforslag, stillet af et Flertal, gaar ud paa her at ændre 5 Aar til 10 Aar. Det vilde jeg ikke have saa meget imod, hvis man tillige vilde have gjort en Undtagelse for det Tilfælde, at det er sket til Fordel for Børnene. Det forekommer mig allerede at være strengt, naar man siger, at man ikke i de sidste 5 Aar maa have ydet noget til Fordel for sine Børn; dette skulde ikke have nogen Virkning paa det Forhold, hvorledes man er stillet med Hensyn til Ret til Aldersrente; men naar man siger, at man i 10 Aar ikke maa have hjulpet sine

Børn paa den ene eller anden Maade, betragter jeg det som en Forringelse af Lovforslaget.

Hvad Taksterne i det til § 5 af Flertallet stillede Ændringsforslag angaar, forekommer det mig, at man har været for streng, idet man anvender de tre laveste Takster. Jeg synes, man burde tage alt muligt Hensyn til de Forhold, som foreligger efter den hidtil gældende Ordning, og der er jo ikke Tvivl om, at der paa mange Steder udbetales en Understøttelse, som er betydelig over den, der vil kunne udbetales efter den foreslaaede Skala. Vi er meget betænkelige ved at slutte os til en saa lav Skala som den af Flertallet foreslaaede.

Til § 6 er der foreslaaet nogle Ændringer, som vi ikke har noget imod, men en Ændring, som jeg vilde have sat Pris paa, har man ikke stillet Forslag om. Der staar i denne Paragraf: „for saa vidt den paagældende ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til hans samlede aarlige Indtægt 4 pCt. af Ejendommens Værdi eller Formuens Beløb“. Det forekommer mig, at der er noget absolut uretfærdigt i denne Bestemmelse om, at der lægges 4 pCt. af Ejendommens Værdi til den samlede aarlige Indtægt, idet den Omstændighed, at man ejer fast Ejendom, ikke siger noget om, hvor meget man virkelig ejer i den faste Ejendom. Naar der under Udvalgsbehandlingen ikke er foretaget nogen Ændring paa dette Punkt, kunde vi blive tilbøjelige til at spørge os selv, om det da er os, som ser ensidigt paa dette Spørgsmaal. Ved at gennemtænke det, har jeg dog ikke kunnet komme til andet Resultat end dette, at man burde have sagt: 4 pCt. af den Del, som den paagældende ejer af Ejendommen, Ejendommens Værdi minus de Prioriteter, som staar i den. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Søren Svendsen: I det foreliggende Lovforslag er der med Hensyn til den Indtægt, vedkommende, der søger Aldersrente, privat maa have, taget Hensyn til, fra hvilke Kilder denne Indtægt flyder, saaledes at der gælder andre Regler for en Indtægt af Kapital og fast Formue end for ren Arbejdsindtægt. I Forbindelse dermed staar et andet Forhold, nemlig Forholdet med Hensyn til den Indtægt, som flyder af Pension. Vi har i Udvalget behandlet dette Spørgsmaal, idet der var Stemning for, at der ogsaa skulde gælde særlige Bestemmelser i saa Henseende. Vi har for faa Aar siden vedtaget en ganske udmærket og human Pensionslov, som alle var glade ved; men som Lovforslaget foreligger, vil mellem Halv-